

Museless: «La culpa cristiana condiciona molt a l'hora de respondre en aquesta vida»

Estrenem el nou clip de la música sabadellenca, "El catolicismo", i parlem amb ella sobre nous projectes

Museless | Xavi Olmos

Museless, la proposta electrònica de l'artista sabadellenca Laura Llopart, ensenya el seu costat més irreverent amb el videoclip d'"El catolicismo", que estrenem avui en exclusiva. El clip explicita i porta un pas més enllà la lletra d'un senzill que ja tenia molt de controvertit. "Te quiero dentro, tú quieres lo mismo, pero el catolicismo nos ha obligado a ser así", són els versos que inicien la peça. Parlem amb l'artista sobre el tema i els seus projectes.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=oNvRDexsBis>

Amb aquest clip, sembla que fas una crítica clara de la visió que la moral catòlica té envers al sexe.

Una de les lectures seria aquesta, sí. L'altra, de manera més global, busca explicar com el tipus de relacions que tenim, tant sentimentals com sexuals, van molt de la mà de la base cultural de la qual bebem i que, en el nostre cas, és evidentment la catòlica. Sovint no ens adonem, però la culpa cristiana, encara que un no sigui catòlic ni creient, condiciona molt a l'hora de com es respon en aquesta vida: quines accions fa i quines no, quines deixa de fer i en quines ni hi pensa perquè no

estan "permeses".

Creus que és un missatge que cal reivindicar avui en dia? S'integra dins del del moviment de desconstrucció de l'amor romàntic?

Sí, bàsicament. Suposo que sempre hi ha moments de descobriments i revolucions sexuals, però ara mateix ens trobem en un punt de revelació d'identitats sexuals, de gènere, de formes diferents d'entendre l'amor i la família... Crec que és important, si més no, nombrar-ho. Aquesta cançó és una mica una rebequeria amb humor sobre aquest tema.

Aquesta cançó és més reivindicativa que altres temes teus. O, si més no, la crítica es fa més evidentment.

Normalment tendixo a fer temes que tenen un punt de reivindicació, de crítica. Però aquest, com deia, és una rebequeria i per això és més descarat. És un "m'és igual com es presentarà i com es rebrà" (riu).

El videoclip és també irreverent i explícit.

Va ser una mica conflictiu fins a quin punt mostrar o no. La línia és molt delicada per no semblar vulgar. De fet, al muntatge del vídeo vam retallar moltes coses (riu).

Per què hi vau incloure aquesta sexualitat tan explícita?

Això va venir una mica sense voler-ho. Jo primer vaig fer la cançó, que no volia que fos molt explícita: la lletra és molt curta i diu el que diu. Una vegada feta la cançó, amb la directora, les ballarines, la coreògrafa... es va fer tot aquest univers. I la veritat és que jo no m'havia plantejat fer-lo tan literal en el seu moment, això va ser cosa de la directora. Vam tenir diversos problemes: primer ens l'havia de finançar una marca, però com que tocava aquest tema, al final se'n va desdir i vam estar a punt de no fer-lo. Però ja havíem engegat un munt de mecanismes i mogut molta gent, així que vaig decidir que el faríem igual i ja veuríem què passaria.

Museless Foto: Xavi Olmos

Com vas començar al món de l'electrònica?

Jo vinc del piano clàssic i era l'únic que tocava. Vaig acabant fent-me amb un programa que pogués llegir les tecles que jo tocava i les transformés en *midi* per després convertir-ho en sons de diferents instruments. A partir d'aquí, sense voler, vaig anar a espetegar a l'electrònica d'una manera molt autodidacta. Al principi no hi posava ni veu ni base rítmica, perquè en venir del piano ni se'm passava pel cap. Però a poc a poc vaig anar depurant l'estil i investigant més... I aquest n'és una mica el resultat. Després ja vaig començar a fer piano modern amb un professor que tenia un estudi i li vaig ensenyar alguna de les coses que feia, abans de crear **Museless**, i em va animar a continuar i aleshores va ser quan va aparèixer el projecte. El sistema de composició va variant molt a cada cançó, hi ha cançons que són instrumentals, en què no hi ha lletra, però tot és electrònic.

"El catolicismo" és un senzill únic o tens pensat treure més treballs que l'acompanyin?

No, ara ja ho tinc més clar. Quan el vaig fer no sabia si apareixerien més cançons sobre aquest tema, però ara sí que ja el dono per senzill. La idea que tinc ara mateix és de començar una etapa diferent. Estic en una època d'introspecció i reflexió amb el projecte i crec que el vull portar per una altra banda.

Ens en pots fer cinc cèntims?

Tinc clar que vull que sigui diferent del que he fet fins ara. Tampoc totalment, perquè cada tema ja és diferent, però sí que potser enfocar-ho menys al pop, que sense voler hi he anat a espetegar, i tornar una mica a l'experimental, que és el que em motivava a mi fer música. I a partir d'aquí trobar un guió per anar produint temes. De moment ja tinc algunes idees dels assajos que he estat fent a casa.

Museless Foto: Marta Ballesta i Júlia Amador

Deu ser difícil prendre decisions en un projecte tan personal i estant tu sola? Però, ahora, també tens més marge d'acció.

Tens més marge, però al mateix temps tens tantes possibilitats que et poden embriagar... És una mica el punt on em trobo ara. He començat a veure'm amb una companya i a fer *jamms* a casa - bé, ara no, perquè estem de confinament-, i a compondre conjuntament amb ella. És molt diferent quan estàs fent música amb algú perquè sense voler et condueix a un altre lloc. En canvi, quan estàs sola davant de l'onada de creativitat i opcions... et pot embriagar una mica.

El projecte que estàs començant és amb ella?

Estic començant un projecte amb aquesta noia, que és també de Sabadell, però és paral·lel a **Museless**, i encara no sabem com ni quan el treurem. Pel que fa al meu projecte personal, la segona part de **Museless** serà bastant experimental i la meva idea seria fer servir un guió d'una novel·la que he començat a escriure i que ja veurem si publico o no, perquè és la primera vegada que escric. Però la idea és fer la banda sonora d'aquest text, una mena d'àlbum conceptual.

Com valores el panorama electrònic a Barcelona?

No sé si estic molt al dia (riu). Crec que és molt canviant i, sobretot, veig que hi ha molta emprenedoria i bullici, moltes ganes: van apareixent molts projectes nous, tot i que potser costa que es quedin.

Durant el confinament has estat treballant com a personal mèdic essencial. Com ha estat?

Jo estic treballant a consultes externes, fent trucades telefòniques. De moment no m'han cridat a files a treballar a hospitals. Però sí que hi ha aquesta por que potser hi haurà algun moment que faltaran personal i agafaran els especialistes i ens enviaran a urgències generals.

Museless Foto: Michal Novak